

говиятъ вариантъ *Заберга* може да са сблужи по корѣнѣтъ съ *Beurgus*, аланскиятъ князь въ V вѣкъ, за когото спомѣнува Иорнандъ. Относително името Сандилъ и неговиятъ вариантъ Сандилхъ, ако земемъ въ внимание старовременното носово произношение (Сѣдилъ), то ще да получимъ чисто славянско име Судило или Судилео (и сложното Судиславъ).

Ако обърнемъ внимание на оние българе, които са срѣщатъ въ дружините на Велизария и които сѣ означени у Прокопия съ общите названия хунни и массагети, то и тука така сжщо ние можеме да видимъ славянска стихия. Изпърво, тука нѣколко пѣти са спомѣнува единъ отъ предводителите на конянициите *Айганъ* или *Айга*, родомъ массагетинъ. А у Менандра имаме *Анагая* или *Анангая*, предводителъ на утургурите при брѣговете на Меотида (както са види, единъ отъ приемниците на Сандила). Види са, че това име е вариантъ на Прокопиевиятъ Айганъ, ако лицето и да не е едно и сжщо*).

*) Въ расписѣтъ на българските князове при тѣхните имена повечето пѣти са повтаря това, че тие сж биле отъ родѣтъ Дуло. Нѣма ли нѣщо общо между тоя родоначалникъ и означениятъ утургурски князь Судило? Така сжщо ние ще да си позволимъ да сблужимъ утургурскиятъ Анангай съ спомѣнатииятъ въ тоя расписѣ родъ Угаинъ, на когото е принадлежалъ князь Телець. За Гостуна въ расписѣтъ е казано, че той е билъ намѣстникъ отъ родѣтъ Ерми. Може би, тоя Ерми указва се какъ на готскиятъ Ерманикъ. Впрочемъ и у аланете така сжщо сжществува това име: между синовете на спомѣнатииятъ погоре Асиаръ е билъ и Ерминарикъ. А че името Ерманъ или Германъ не е било чуждо за славяните, показва староруското Гериманъ и староруското Ермакъ.